

4213 12/4 56: I. beh. af f. t. l. om uoverensstemmelser mellem arbejdsgivere og arbejdere.

4214

M. 4186 og 4187 + 4223

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

lingsforslaget uændret burde ophøjes til lov, medens først og fremmest venstres og de konservatives ivrige indsats i udvalgsarbejdet resulterede i, at et ændret forslag førtes igennem. For at man bedre kan forstå hele sammenhængen, skal jeg oplyse, at det, det drejede sig om, var landarbejdernes arbejdstid. Mæglingforslaget indeholdt en reduktion af landarbejdernes arbejdstid, og når det var det, der stod i mæglingforslaget, var der ingen interesse for at ophøje det til lov fra den side. Dette er måske historiske betragtninger, men jeg synes dog, de har deres berettigelse i denne situation.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller var inde på mæglingforslagets økonomiske virkninger. Det er naturligvis altfor tidligt at have eller forsøge at danne sig noget sikkert overblik over mæglingforslagets økonomiske virkninger, men foranlediget af det ærede medlems bemærkninger skal jeg gerne søge at give et par oplysninger til vejledning for en økonomisk vurdering. Det, der er tale om her, er jo, når sygelønsordningen tages med i betragtning, en timelønsforhøjelse til arbejderne på gennemsnitlig en halv snes, måske 11 øre. Dette skulle — hvis man tillader en summarisk beregning, og andet er der her ikke tale om — kunne give en fuldt beskæftiget arbejder et beløb på henvend 250 kr. pr. år. Da der hos arbejdsgiverforeningens medlemmer er beskæftiget godt 300 000 arbejdere, skulle der for denne del af arbejdsmarkedet umiddelbart blive tale om en indtægtsforøgelse for arbejderne på det tal, jeg nu nævner, og som må tages med alt forbehold — det er en rent foreløbig, summarisk beregning —: ca. 75 mill. kr. om året. Jeg vil tro, at der mellem fagforeningerne og arbejdsgiverforeningen er uenighed om, hvad der er det rigtige beløb, men jeg tillader mig altså som en ren vejledning at nævne en sådan foreløbig, summarisk beregning. Da man må regne med, at der er beskæftiget næsten lige så mange fag-

organiserede arbejdere udenfor arbejdsgiverforeningens medlemskreds, vil man altså nå op på en samlet årlig lønstigning for fagforeningsmedlemmer på omkring 150 mill. kr.

Det er klart, at en indtægtsforøgelse af denne størrelsesorden kan give anledning til betænkeligheder. Jeg vil straks sige, at jeg for mit vedkommende ikke tror, at de lønforhøjelser, som samtidig er på vej i udlandet, er af en mindre størrelsesorden. Det spiller naturligvis en rolle for os ved vurderingen af de økonomiske følger. Men det er klart, at de økonomiske følger må tages med i betragtning, og det har vi da også haft i vore tanker fra regeringens side. Jeg strejfede disse overvejelser i min fremsættelsestale, hvor jeg henledte opmærksomheden på, at der fra regeringens side i den nærmest kommende tid i lovforslags form vil blive fremsat visse forslag vedrørende en formindskelse af de stigninger i priserne, og først og fremmest de prisstigninger, advancedannelsen kan give anledning til, og som ellers måtte blive et resultat af de gennemførte lønforhøjelser. Når man fra konservativ side nærer så stor bekymring, går jeg ud fra, at man med stor utålmodighed afventer regeringens forslag, at man vil studere dem med interesse, og at man også vil medvirke til rimelige forslags gennemførelse.

Jeg skal ikke sige mere om dette forhold, men må måske dog have lov at bemærke, at det forekommer mig en lille smule ejendommeligt, at det ærede medlem hr. Aksel Møller gav udtryk for, at man fra konservativ side ville medvirke til mæglingforslagets ophøjelse til lov, men at man ikke ville påtage sig noget medansvar for de virkninger, forslaget gennemførelse kunne få. Det har jeg formentlig misforstået.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen havde nogle kritiske bemærkninger til min fremsættelsestale. For det første sagde det ærede medlem, at jeg i min fremsættelsestale ingen oplysninger havde givet om mæglingforslagets indhold. Det må da bero på,

265 Hans R. til HT: Vi hinner nu
nye ind brol der indhold!
4230